

KITÜNTETETT MŰVÉSZEK

Szabó Attila

Süsü-bácsi — így hívják a bennfentes televíziózó gyerekek, és ő egyáltalán nem bánja a be nem avatottak számára kicsit lekezelőnek vélt titulust. Szabó Attila kihallja ugyanis a ráillesztett becenévből a legfőbb elismerést, a gyermeknép rokonszenvét. Kérdemelte ezt a szeretetet, hiszen hosszú idők óta a gyermekeknek rendez a Televízióban. Legemlékezetesebb sikerre azonban kétségtelenül a Süsü-sorozat, amelyet Csukás István meséje alapján készített. A jóindulatú, békeszerető sárkány történetével természetesen nem csupán a négy-hat-nyolcévesek tanulták meg Szabó Attila nevét, de azok a felnőttek is, akik jól tudják, hogy az okos és hatásos mese olykor többet segíthet a világ megóvásában és megjavításában, mint a filozófiai tanköztémény és a politikai kiáltvány. E világjobbító mesélő kedvnek a további bátorítására, és az eddigi eredmények elismerésére kapta Szabó Attila az Érdemes Művész kitüntetést.

I. g.

Kő Pál

Ritka és szerencsés véletlen, hogy egy alkotóművésznek éppen akkor van kiállítása, amikor munkásságáért kitüntetést kap. Így járt most Kő Pál, s e sorok legméltóbb módon talán úgy tiszteleghetnének művészete előtt, ha csupán tárlatának helyét — Budapest Galéria Kiállítóháza (Óbuda, III., Lajos u. 158.) — jelölnék meg, s arra biztatnának minden olvasót: látogasson el oda. Hiszen egy művésznek az az igazi kitüntetés, az minden rendjelek és díjak csúcsa, ha a közönség ismeri el, ha felismerik műveit, ha köztéri alkotásai neki, a szobrásznak is megőrzik és ismertté teszik nevét. Kitüntetése és kiállítása jó ok most arra, hogy megjegyezzük, és el ne feledjük, Kő Pál az alkotója a budapesti Váci utcában az új Taverna Szálló bejáratát díszítő Szárnyas lónak, a gyöngyösi Fő teren álló Károly Róbert szobornak, a mohácsi Történelmi Emlékhely sírjeleinek, és aki kedveli, a kávékülönlegességeket az az ő faragott, színes fali képe előtt üldögélhet a Fórum Hotel Bécsi Kávézójában.

Hihetetlenül vonzóak Kő Pál alkotásai. Egy kicsit groteszk, egy kicsit valóságon túli még legrealisztikusabb alakja is, s ettől olyan izgató. Meglódítja képzeletünket, könnyen érezzük magunkénak világát. Talán azért, mert „hitem szerint érdekel minden, ami az emberrel megtörtént és megtörténhet” — írja egy vallo-másában. Nem a kívülről kíváncsisága, hanem a résztvevő őszinte érdeklődése ez. Bizonyára ezért szeret tanítani is és ezért szeretik őt tanítványai.

H. É.